

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 687/2016
07.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.Н., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Д.Л., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 512/14 од 04.03.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж1 281/15 од 27.10.2015. године, у седници већа одржаној 07.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Н., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 512/14 од 04.03.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж1 281/15 од 27.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 512/14 од 04.03.2015. године, између осталих, окривљени В.Н. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ за које му је суд изрекао условну осуду тако што је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци која се неће извршити уколико окривљени у року од једне године, по правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело.

Окривљени В.Н. је обавезан да солидарно са окривљеним С.Д. накнади трошкове кривичног поступка и судског паушала, као у изреци пресуде, те да накнади оштећеној ГО П. имовинскоправни захтев у износу од 19.400,00 динара, а за остатак преко досуђеног захтева оштећени је упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 281/15 од 27.10.2015. године одбијена је, као неоснована жалба браниоца окривљеног В.Н. и потврђена пресуда Основног суда у Нишу К 512/14 од 04.03.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног В.Н., адвокат Д.Л. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, те одредбе члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев као основан те да

побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног В.Н. ослободити од оптужбе или да исте укине и предмет врати на поновни поступак.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, но како ова повреда не спада у круг повреда које су предвиђене као законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, то је поднети захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

Такође, захтевом се указује да суд у редовном поступку није правилно ценио исказ другоокривљеног С.Д.; да је суд погрешно ценио писани извештај „Л. – Б.“ као и исказе саслушаних сведока М.В., З.М., С.М.; такође да је суд погрешно ценио налаз вештака графолога ... чиме се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање односно одредбу члана 440. ЗКП која, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, није предвиђена као разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, те је захтев одбачен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.